

תקות מנחם

על סיומי הרמב"ם

תדפיס מהספר "תקות מנחם" (ח"ג) שיו"ל בעז"ה על סיומי הרמב"ם ע"פ - ב"קו" - שיחות והוראות כ"ק אד"ש מה"מ מאת הרב יקותיאל מנחם שיהי' ראב

מהדורה מיוחדת לרגל "היארציט השני" של הרב ראב, ויהיו דברים אלו לעילוי נשמתו

ע"פ ההוראה שקיבלתי מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שלי"ו, להדפיס ולפרסם הדברים הנאמרים בעז"ה בסיומי הרמב"ם להראות ולהוכיח הנראה לענ"ד בדרך אפשר, הקשר שבין שיעורי לימוד הרמב"ם ע"פ ה'מורה שיעור' לפרשה והתאריך שבהם נלמדו, הנני מוציא לאור עלון זה לכבוד שבת קודש.

ואבקש מהקוראים שיעירוני בהערותיהם, ותודה מראש!

לחיות עם הזמן!

מי שיש לו מנה רוצה מאתיים!

כ"ק אד"ש מה"מ אף פעם לא מסתפק בכל הפעולות שעשו והשיגו בעבר ותמיד תובע הוספה ביתר שאת ויתר עז. כדאי לספר דברי הרבי לכמה עסקנים שהבאתי והצגתי אותם בפני הרבי.

א. לראש ישיבת נחלים הרה"ג יוסף שי' בא גד, כשאמר לרבי שיש לו בישיבה כ-1000 תלמידים, אמר לו כ"ק אד"ש מה"מ כתוב במשנה "מי שיש לו מנה רוצה מאתיים ומי שיש לו מאתיים רוצה ארבע מאות", ואם הדבר כך בעניינים גשמיים, בודאי כך גם צריך להיות הטבע בעניינים רוחניים, אף פעם לא להסתפק במה שהשיגו עד כה ותמיד לשאוף לפחות לכפול כמה שיש, ואמר לו הרבי: "אני כבר מחכה לשמוע שיש לך 2000 תלמידים..."

ומעניין שבתקופה ההיא (שהרבי ציטט מאמחז"ל זה) כו"כ מאנ"ש והתמימים חשבו שמאמחז"ל זה מדבר על טבעו הטוב של האדם שתמיד שואף להישגים רוחניים, אבל באמת מאמחז"ל זה מבטא את המידות החומריות השליליות של האדם, ומידת התאוותניות שלו, שאף פעם לא מסתפק במה שיש.

וכ"ק אד"ש מה"מ התבטא תמיד שמכיון שמידה טובה מרובה, בודאי יש לכ"א התכונה לפחות להכפיל את הישגיו ולשאוף ליותר ויותר.

כפול תלמידים!

ב. כשהצגתי כמה פעמים לרבי בחלוקת (דולרים) שליחות מצוה לצדקה (כך רצה הרבי שיקראו לזה) את ראש עיריית אריאל מר רון נחמן ז"ל, הרבי חיבבו מאד בגלל שהי פעיל ובונה ומיישב את ארץ הקודש בשומרון [שלח אותו לכאן שליח הרבי בשומרון הרה"ת שמואל שיחי' עומר, והוא בקשני להציגו].

פעם הוא סיפר לרבי שיש לו בעיר 3000 תלמידים, אמר לו הרבי: "אני כבר מחכה לשמוע שיש לך 6000 תלמידים!"

אין לי סבלנות לחכות!

ג. פעם א' הוא הביא לרבי חוברת פרוספקט מהתפתחות העיר, אמר לו הרבי: אני כבר מחכה שתוציא החוברת הבאה!

מר נחמן אמר לרבי כשהחוברת תצא אביא אותה לרבי, וע"כ

הבעש"ט נמצא ב-770!

בהתוועדות של כ"ק אד"ש בליל שמיני עצרת ה'תש"י שאל אד"ש את הרב פרידמן ע"ה (רב של קהילה בברוקלין חסיד פולין ומצאצאי הבעש"ט) למה לא הביא איתו ל-770 את אנשי קהילתו? ואמר לו אם יגידו שהבעל שם טוב נמצא בכתובת ומקום מסויים, בוודאי כולם ינהרו לשם, "אני אומר לכם שהבעל שם טוב נמצא כאן ב-770!" (והראה באצבעו למעלה לכיוון הקומה השנייה). (מגליון 259)

הישועה הנכונה

סיפר לי הרה"ת שמעון ע"ה גאלדמאן:

כשהגיע הרה"צ האדמו"ר מקלויזענבורג זצ"ל אחרי מלחמת העולם השני לנו יורק, נכנס ל"יחידות" לרבי הרי"צ ובסוף ה"יחידות" לפני שיצא אמר לרבי הקודם: "זאלן זיין ישועות ונחמות!" [= שיהיו ישועות ונחמות!] אמר לו הרבי הקודם: "אין ישועה און די רעכטע!" [= ישועה אחת והנכונה (האמיתית)]. (מגליון 306)

הרבי מלך המשיח!

סיפר לי ידידי המשפיע והשליח ה"טנקיסט" הרה"ת ישראל-דוד שיחי' נחשון יש לו בן דוד מחוגי ה"ליטאים" הרב שירמן שיחי', שהוא אב"ד ברבנות הראשית והי' דיין בבית דין לגיור!

פנה אליהם אדם שרוצה להתגייר, גר צדק כהלכה, ואמר לו שמאמין שהרבי מליובאוויטש הוא מלך המשיח!

הרב שירמן שיחי' פנה אל הפוסק הרה"ג שלום יוסף ע"ה אלישיב ושאלו האם יכול לגייר אותו?

והרב אלישיב ענה: "הגר צריך לקבל ע"ע את "עיקרי הדת", האם בעיקרי הדת יש שהרבי אינו מלך המשיח?!...!"

והורה לו לגייר את הגר הנ"ל. (מגליון 295)

ענה לו הרבי: "אבל לי אין סבלנות לחכות עד שתבוא לכאן, ברגע שתצא החוברת בבקשה תשלח אותה אלי, ואח"כ גם אשמח לראות אותך"!!!

עיקר הסכנה מאיראן!

ד. פעם רון נחמן שאל את הרבי מה לומר בווישינגטון להסביר להם שירד הלחץ על ארץ ישראל שימסרו שטחים?

אמר לו הרבי, בכלל לא חשוב מה אומרים בווישינגטון, העיקר שהיהודים בעלי בחירה בארץ ישראל יאמרו ברור ומפורש שארץ ישראל שייכת לנו ולא מוסרים אותה, לא יהי' לחץ.

כשסיים אד"ש דבריו, רון נחמן התחיל ללכת לכיוון היציאה, קרא לו הרבי חזרה ואמר לו: "תמסור בווישינגטון שעיקר הסכנה היא מאיראן"!!! וזה הי' לפני למעלה מ-20 שנה אז אף א' לא ידע ולא חשב ע"כ.

לא ימוש מתוך האוהל!

... סופר לעיל, שהרבי כל השנים הי' כל יום ב-770 ולא לן אף פעם חוץ לקראון הייטס,

וכדאי לספר מה ששמעתי מהרה"ת משה ז"ל גרונער כידוע הרבי לא נסע אף פעם בקיץ למרגוע מחוץ לעיר ולפני הנשיאות בזמן כ"ק הרבי הקודם הרבנית של הרבי וגם אחותה והרשי"ג היו בקיץ בפאר-ראקאווי ע"י המים.

הרבי הגיע לשם לבקר הרבנית בימי ראשון ותמיד לפנות ערב נסע משם וחזר ל-770. פעם א' הגיע הרבי ביום ראשון מאד מאוחר לפנות ערב והתנצל שצריך מיד לשוב ל-770, אמר לו גיסו החדב"נ הרשי"ג ז"ל: אם הפעם איחרת, תשאר פעם ללון עם המשפחה כמו שאר הגברים...

אמר לו אד"ש: אם יש לי האפשרות כל ערב להיכנס לחותני הרבי הקודם, אני לא מוכן לוותר ע"ז... ובפועל מיד חזר ל-770. (מגליון 362)

"העיקר מנה יעשו היהודים!"

מכיון שכ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח תיקן ה"מבצעים" בקשר למצב המלחמה והבטחון באה"ק בתור שמירה והצלה, וכיון שנמצאים כעת שוב במצב שצריכים הגנת ה' ב"ארץ אשר... תמיד עיני הוי' אלקיך בה וגו'", ע"כ יחד עם ההודי הגדולה לה' על הניסים הרבים הגדולים והעצומים כדאי לציין כמה הוראות וסיפורים שהיו בקשר ל"מבצעים" בעת המלחמות.

א. כשהרבי התחיל את ה"מבצעים" בסיון ה'תשל"ד, אמר ב"התוועדות" הי' להם איש שאמר פתגם והוא בעצמו לא ידע עד כמה שצדק וכיוון לאמת [הרבי בהתוועדות לא הזכיר שמו, אבל ידוע שהאמרה הזאת אמר בן-גוריון], והוא אמר:

"לא חשוב מה יאמרו הגויים, העיקר מה יעשו היהודים!"

ואומר הרבי מה יעשו היהודים הכוונה ל"מבצעים", שעל ידם יפעלו טוב והצלחה ושמירה לעם ישראל.

ב. הרבי אמר שתי סיבות למה הכריז דווקא על חמשת המבצעים (בקיץ הראשון היו רק 5 מבצעים):

1. מכיון שהיו עניינים בלתי רצויים בארה"ק ובכפר חב"ד (אסון ילדי מעלות הי"ד, ואסון ההרוגים בתאונת דרכים ברכב שיצא מכפר חב"ד, ונהרג גם הרב של כפר חב"ד הרב שניאור זלמן ע"ה גרליק). ומכיון שהיי' "והפלא" בצד השלילי צריך להיות "והפלא" בצד החיובי שהכוונה היא ל"מבצעים" של המצוות.

ומכיון שהיי' ענין של ה' גבורות, לכן מתקן כנגד זה את 5 ה"מבצעים".

2. ענין 5 המבצעים הוא ע"ד שבלוחות הברית היו על כל לוח 5 דברות, שמוכן מזה: לאחר זמן שהרבי תיקן את עשרת המצבאים, הבנו שכנראה זהו כנגד עשרת הדברות (שאלו הן עשרת הדברות של דורנו!), ע"ד דברי הגמרא: "בא חבקוק והעמידן על אחת – "וצדיק באמונתו יחיי""). וגם אחרי שהיו יותר מ-10 מבצעים המשיך הרבי לומר 10 המבצעים.

"והפלא" בצד הטוב!

הרבי אמר בקשר ל"מבצעים" כנ"ל שצריך להיות "והפלא" בצד הטוב, היינו פעילות מבצעים באופן מופלא מהרגיל. מה פירוש "והפלא" – אם אתה מניח תפילין ליהודי שגר בבלוק [ברחוב] שלך, זה לא "והפלא", זהו מינימום ונורמלי. אם אתה אומר לו שלום ודורש בשלומו – בוודאי אתה צריך להניח לו תפילין. "והפלא!" פירושו ללכת למקום ולשכונה רחוקה ושם לחפש ולמצוא יהודים ולהניח להם תפילין, זהו "והפלא" הטוב.

בכל מקום קופת צדקה!

בקשר עם מבצע צדקה שהרבי מורה שבכל מקום תעמוד קופת צדקה ולא להסתפק בכך שתורמים סכומים למטרות צדקה, א' התקנות שתיקן אד"ש שבכל בית תהיי קופת צדקה קבועה בקיר, במטבח ע"י מסמר, בורג או דבק, באופן שאי אפשר להוריד ולקחת בשבת לא בגלל שזה מוקצה, אלא בגלל שזה מחובר לבנין והקיר.

הקופה מצלת!

בימים אלו סיפר לי תמים א' חתן שחתונתו בימים אלו:

"תקנה זו שהרבי תיקן לקבוע קופת צדקה עם מסמר בקיר המטבח הצילה את חיי הסבתא שלי; במטבח שלה השתחרר ונפל ארון קיר עם מדפים כבדים, ואם הי' נופל על הסבתא הי' מוחץ אותה ר"ל, ולפלא ארון המדפים נעצר ונתלה על הקופה והמסמר, וזה הציל את חייה". ראו ממש שזה ענין של פיקוח והצלת נפשות, ע"י הציות לרבי שליט"א מלך המשיח.

כל הבנין – "מבצר של צדקה"

בא' השנים אמר הרבי שיחה בערב ראש השנה ודיבר על ענין זה, ואמר שמקצר במיוחד בשיחה כדי שישפיקו עוד לפני יו"ט לקבוע קופת צדקה בקיר המטבח, והרגישו שזה ממש ענין של פיקוח והצלת נפשות.

הרבי הסביר שמכיוון שהאישה היא עקרת הבית והיא אומרת הפתגם "ביתי הוא מבצרי", והעיקר אצלה זה המטבח ששם הבישולים, ואם הקופה תעמוד שם ויתנו שם צדקה זה יעזור גם בהצלחת הבישולים. והובן מהרבי שע"י הקופה שנהיית חלק מהבנין נעשה כל הבנין מבצר של צדקה, וזה סגולה לשמירה בטחונית ובטיחותית של הבנין, וסגולה להצלחת הבישולים.

לעורר זכות ישני חברון

וכדאי להזכיר שכוונת אד"ש מה"מ אינה כפי שכמה עשו מתקן קבוע וחזק בקיר וע"ז תולה הקופה שאפשר להורידה בלי לפרק המתקן; לא לזה התכוון הרבי, אלא שהקופה עצמה תהיי קבועה בקיר וזה שמירה ומבצר לבית.

הרבי אמר אז שהמעלה בכך שנמצאת קופה ולא מסתפקים בזה שנותנים סכומים ושולחים צ'קים למוסדות צדקה, אפשר ללמוד מכך שבהקרבת ושחיטת התמיד בבוקר בביהמ"ק שלחו לראות אם כבר האיר פני המזרח, והשלית אומר: "האיר פני המזרח עד שבחברון!" והגמ' אומרת שתיקנו כך כדי "להזכיר זכות ישני חברון!" רואים מכך שעצם ההזכרה של חברון מועילה ומזכירה זכות אבות, וכך כשעומדת קופה היא מזכירה שיהודים

קיימו בה מצות צדקה ומעוררת הזכות.

**ומהראוי שבתקופה זו המיוחדת גם בתור הודי' על הניסים
נגביר ביתר שאת ויתר עז את המבצעים כזכות לעם ישראל
ולתושבי ארץ הקודש והצלחת החיילים!** (מגליון 363)

מבצע – "בית מלא ספרים"!

כשהכריז כ"ק אד"ש מה"מ על "בית מלא ספרים" והורה גם שיעשו ספריות גדולות ספרי קודש לציבור, וגם שכ"א בביתו יהיו לו מה שיותר הרבה ספרים.

והרבי עשה "מהפיכה" במשמעות המילים "בית מלא ספרים" שנאמרה ע"י קורח בכוונה שלילית ואד"ש עשה מזה מבצע ו"שטורעם" חיובי שצריך להיות אצל כ"א.

והרבי עשה ע"יכ "מהפיכה" גם אצל המשפיעים בדורות הקודמים שהי' מקובל שמספיק שיהיו הספרים הנצרכים בבתי הכנסת ובספריות הציבוריות, והרבי הורה שכ"א בביתו ישתדל שיהי' לו בביתו ספרי' גדולה של ספרי קודש [ואמר שלפחות יהיו: "חומש, תהילים, סידור וכו'"] ופ"א אמר אד"ש בהתוועדות: "מה הכוונה ב'וכו' – תניא"].

ואמר שהספרים שבבית יש להם השפעה על כל האווירה בבית, ואמנם הם בארונות צמודים לקירות אבל ממלאים את כל הבית, שזהו "בית מלא ספרים", ואמר שיש השפעה על החינוך ועל האווירה גם לתמונות והציורים שעל הקירות וגם לספרים בארונות.

והרבי שליט"א אמר שהביטוי "בית מלא", דומה לדין במסכת שבת "ביתא כמאן דמליא דמיא" שלדעה זו חפץ ברה"י מקורה גם אם לא נח, נחשב כהנחה במקום ד' כי כמו שהבית מלא.

ועד"ז המשמעות שהספרים ממלאים את הבית, שהם ממלאים את כל חלל הבית, וממלא כל השאר טפל לספרים. (מגליון 309)

תוספת שב'

אשה מקורבת התלבטה אם להוסיף לעצמה שם ושאלה ע"כ את אד"ש מה"מ.

היא הכניסה ופתחה באגרות קודש, ופנתה לשליח הרבי בעירה שקירב אותה, ואמרה לו אני רואה כאן תשובה מפורשת, השליח לא ראה שם תשובה אפילו ברמז, והיא אמרה לו: אני רואה תשובה מפורשת!

המכתב שנפתח לה הי' אגרת הרבי בענין של נגלה הלכתי, והרבי כותב שם לציון מראה מקום **תוספות שם** (לענין המקור בתוספות על הגמרא המוזכרת שם) והאשה (שלא יודעת דרך הכתיבה בלימוד) הבינה מפורש: **תוספות שם**! שעליה להוסיף לעצמה שם, וכך עשתה.

וראים שהרבי עונה לכל אחד לפי דרכו והבנתו.

הוא אבינו!

פעם בהתוועדות ג' תמוז בבית משיח – 770, סיפר המד"א דקראון הייטס הרב **ברוין שליט"א**, ששמע מהמד"א הרב **שוויי שליט"א**:

אחרי חתונתם היתה כאן תקופה האמא של אשתו שעזרה לזוג הצעיר. ולפני חזרתה לאה"ק היתה ב"יחידות" אצל הרבי וביקשה שמכיון שאין לזוג זה כאן קרובים שהרבי ידאג ויהי' כמו האבא שלהם.

וע"כ ענה לה הרבי: "דאס בין איך סיי ווי" – "זה אני בין כך..." שהרבי אבא של כל אחד...

דאגת אב!

סיפר לי הגאון הרה"ת אשר לעמיל שיי הכהן הרב של חב"ד בביתר עילית, שכשהי' ביחידות אצל אד"ש כמה שנים אחרי חתונתו עם אשתו ותינוק בידה והרבי דיבר איתו על פרטי עבודתו והסתדרותו בעתיד. והתינוק התחיל לבכות, והאשה יצאה עם התינוק. אחרי שהרבי גמר לדבר והרב כהן יצא, הרבי קרא למזכיר הרב **בנימין ע"ה קליין** ושלח אותו לרוץ אחרי משפחת כהן ולהחזיר לתינוק את המוצץ שנפל בחדר הרבי... (מגליון 361)

– והיה מנהיך קדוש –

לרגל "היארצייט השני" (!?) של הרב ע"ה, הנו מביאים דברי שכתב הרב ע"ה לפני כמה שנים בדיוק בתקופה זו על ענין הצניעות שכיודע דיבר ועודד על ענין זה עד כדי מסירות נפש, וכן דיבר על כך בסמוך ממש לפטירתו הפתאומית, והנו בתקווה שדברים אלו שיצאו מהלב ייכנסו אל הלבבות – המו"ל

קנאות פנחס לצניעות ונגד הפריצות

התחילו [בשנת ה'תשס"ח] את הלכות תפלין ומזוזה וספר תורה ביום ו' ערש"ק בלק, ומסיימים ביום ב' פרשת פנחס, וביום ג' מתחילים ומסיימים את הלכות ציצית, והקשר של הלכות אלו לפרשת בלק ופנחס אפשר לומר:

בסיום פרשת בלק ובתחילת פרשת פנחס, מדובר על דבר קנאות ומלחמתו של פנחס נגד ענין הזנות והיפך הצניעות שהיה בעם ישראל, ופנחס עשה ולחם לעצור זאת. וענין היפך הצניעות מתחיל מראיית העיניים וכמו שאומר רש"י על הפסוק בפרשת ציצית "וראיתם אותו וזכרתם את כל מצוות ה' ועשיתם אותם, ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם" ואומר רש"י "הלב והעיניים הם מרגלים לגוף, מסרסרים לו את העברות, העין רואה והלב חומד והגוף עושה את העבירות" היינו שהעבירה מתחילה מראיית העיניים את היפך הצניעות והפריצות.

וגם במעשה זמרי החטא והזנות היו בפרסום נגד העיניים כמ"ש בפסוק: והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו את המדינית לעיני משה ולעיני כל קהל עדת בני ישראל, והמה בוכים פתח אוהל מועד" ז.א. שהחטא היה בפריצות לעיני עדת בני ישראל.

וגם מש"י "והמה בוכים וגו'" קשור בעיניים; שכל בכיה קשורה בדמעות העיניים [ואפ"ל "דמע" אותיות דם ע' – הדמעה היא הדם של העין, ואלו היו דמעות של כאב על מצבם. (ויש גם דמעות חיוביות ודמעות של שמחה וכמו שאומר אד"ש בשיחות דחודש אלול על מה שכתוב בהתחלת פרשת כי תצא (שחלה תמיד בחודש אלול) "ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים", שבפשוט הכוונה היא על אשת יפת תואר שבוכה ומתאוננת על מצבה ומשפחתה, אבל בספרים כתוב שקאי על הבכיה של תשובה - ירח ימים – דחודש אלול. ואומר אד"ש מה"מ שהבכיה אינה דווקא בכיה של צער, אלא יכולה להיות בכיה של שמחה – תשובה ומתוך שמחה!]

וכדי למנוע ולהזהר מעבירת הפריצות וראיית העיניים השלילית, באים המצוות הנ"ל כאות על הקשר על הקב"ה והקדושה שמזכירות ליהודי שלא יחטא, וכמו שאומר הרמב"ם בסיום הלכות מזוזה: "אמרו חכמים הראשונים כל מי שיש לו תפלין בראשו ובזרועו וציצית בבגדו ומזוזה בפתחו, מוחזק הוא שלא יחטא, שהרי יש לו מזכירים רבים והם הם המלאכים שמצילין אותו מלחטוא שנאמר: "חונה מלאך ה' סביב ליראיו ויחלצם". בריך רחמנא דסייען.

[כך נדפס בספרי הרמב"ם הרגילים, למרות שבהרבה הלכות לא נדפס "ברוך רחמנא דסייען" או בסייעתא דשמיא, (גם לא בסיום הלכות תפלין או בסיום הלכות ס"ת) וגם לא כתוב לפניו]

שנשלמו הלכות מזוזה (כפי שמוצאים בכ"כ הלכות) ולכן נראה לאמר: בריך רחמנא **דסייען** – שמסייע להחלץ מן החטא.]

ומכיון שהזנות בא בגלל הפריצות שהתחילה בראיית העיניים שעברו על "לא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם", התיקון לזה שהביא פנחס, הוא ע"י צניעות ושמירת העיניים, והפעולות שעושים לחזק זאת. ומצוות אלה, תפלין ומזוזה וספר תורה וציצית, קשורות עם ראיית העיניים החיובית והקדושה השומרות מן הפריצות והחטא.

והחוב על אנשי חב"ד התלמידים ואנ"ש להתחנך לרבנים שיפעלו לפי ערך הסכנה כמו באש בוערת שע"כ יקויים והמגפה נעצרה! וכ"א יעשה תפקידו במסירות ונאמנות!

אבל לשתוק על מי מנוחות הוא בטח לא ענין ויכול האסון ח"ו להתרחב ולהרוס יותר, וכמו במשל האש הנ"ל, וע"כ על כולם להתגייס ולעצור המגיפה! וע"כ יקויים אצלנו ובכלל ישראל "כי הוי' אלקיך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת אויביך לפניך!"

– שלימות הארץ –

בהמשך לדברים אלו, כותב הרב ע"ה (באותו עלון) גם על "זעקת המלך" בנושא שלמות הארץ ובטחון עם ישראל, שכידוע היה הרב יו"ר "המטה העולמי למען שלימות העם והארץ", ורואים במוחש שדברים אלו מתאימים במיוחד גם לזמן זה! – המו"ל

יצרם אננם

"מלחמת יום הכיפורים" התחילה ביום כיפור ה'תשל"ד לאחר כמה ימים בהתוועדות י"ג תשרי אמר בשיחה כ"ק אד"ש מה"מ שכל מה שדיברו בשנים האחרונות ע"ד נכוונות למסור שטחי ארץ ישראל לנכרים זה ה"י באופן של "יצרם אננם" ועשו תשובה, ויותר לא ידברו ע"כ, ויהי בטחון בארץ ישראל (כי הדיבור עצמו זהו פיקוח נפש וסכנת נפשות).

אם החרש תהרישי בעת הזאת!

לעת כזאת חובה עלינו, כל חסיד חב"ד, ובפרט מנהלי המוסדות, ובפרט רבני חב"ד, שהגיע הזמן שנלמד מן לקחי העבר שרואים במוחש שהסכנה עלינו עתה היא ממקומות שהיו בידינו ומסרנו לנכרים והרבי חזה והתחנך שלא ימסרו להם אפילו **שעל וסנטימטר** ע"פ הגמ' בעירובין ונפסק בשו"ע ה' שבת "שממש תהא הארץ נוחה ליכבש לפניכם" ומשם הם יורים עלינו ועושים המנהרות, הם אמרו (והשמות שמורים) "**עזה תחילה**" ר"ל, ולדאבוננו **מעזה** נפתחה הרעה. והיו שותפים לזה גם מפלגות חרדיות, מכל מיני סיבות ואינטרסים.

אבל לפחות עכשיו, עלינו לפרסם שיוודו בטעות שרואים בעליל שאותם המקומות שמסרו להם, הם מסכנים הכי הרבה רבבות מבני ישראל שממש יורים הטילים, ומשם המנהרות, אלא שבאופן של ניסים ונפלאות רבים גדולים ועצומים לא פגעו באף א' וכמעט גם לא ברכוש, שע"ז צריכים "להודות ולהלל לשמך הגדול על ניסוך ועל נפלאותיך ועל ישועותיך!"

וזו הזדמנות לנו חסידי חב"ד להוכיח אמינות בנבואה של כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח, וללמוד שמכאן ולהבא צריכים לציית! וע"ד הדין בהל' שבת על "קמיע מומחה" שמותר לצאת בו, או "איתמחי גברא" או "איתמחי קמיעא", שהכוונה שהקמיע של איש זה כבר הוכיחה ועזרה 3 פעמים, וכך עלינו לפרסם רואים אצל הרבי בכל נבואותיו למעלה מג' פעמים. (מגליון 364)

העלון תקוות מנחם

נלקט ונערך ע"י יוסף יצחק הלוי בן אסתר שינדל
ונדפס ע"י זוגתו מרת ביילא פיינגעל תחי' וב"ב שיחיו ראפ

לזכות

החיילת ב"צבאות השם" צבי' בת חי' מושקא תחיינה
נולדה למז"ט ביום י"א טבת ה'תשע"ז

(דברים שנאמרו בסעודות סיומי הרמב"ם בביהכ"ס
וביהמ"ד ליובאוויטש – 770 – בית משיח ולתלמידי התמימים)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

לא תוכל להתעלב!

מפרשיות בלק ופנחס וכן בהלכות הנ"ל ברמב"ם אנו לומדים את גודל וחומר ענייני הקדושה והצניעות, וע"כ על כל אחד ואחת מאנ"ש להשתדל בזה ככל יכולתו ולמעלה מיכולתו כי מדובר כנ"ל במגיפה ואש בוערת האוכלת הרבה מהקדושה, ואין לאף אחד הרשות והאפשרות להתעלב מכך ולשבת בחיבוק ידים.

ובפרט החוב בענין זה על רבני השכונה, לקרב ולהשפיע בדרכי נועם אבל **בתוקף** שכולם יתעוררו לשפר המצב.

ומכיון ש"וואשימם בראשיכם", אנו מפצירים ומעתירים לרבנים שיקראו **לאסיפת חרום כללית** את כל התושבים (אנשים לחוד ונשים לחוד), ולעורר הציבור שמדובר באופן שכל יום שעובר נהי' ר"ל יותר גרוע.

ובפרט שמדובר בציבור שהם תודה לה' לא פורקי עול, אלא יש חוסר מודעות וחוסר ארגון בענין, (והרבנים והמשפיעים כנראה לא שמים לב, ולא רואים היפך הצניעות) ועם התעוררות נכונה והסברה, כולם יבינו את חשיבות הענין. ואולי זה נושא משותף שממנו תתחיל בעז"ה שיתוף הפעולה של הרבנים.

ובפרט לפי פסק דין הרמב"ם בתחילת ה' תענית שאם קרה אסון אסור לומר "מקרה נקרה", "כי הרי זו דרך אכזריות וגורמת להם להידבק במעשיהם הרעים וכו'" (איני רוצה לסיים את דבריו) והיות והשבוע איבדנו אישה צעירה בוודאי עלינו ללמוד ולתקן את הצניעות שתהי' כדבעי.

א"א לומר ולשים אצבע מאשימה על סיבת האסון שקרה, אבל חייבים וצריכים לחפש ולומר מה יכולים וחיובים לתקן ושבוע"ה ישפר המצב הרוחני וממילא השלמות והבטחון הגשמי.

וה' יעזרנו שיתקיים הנאמר בפניחס השכר על שפעל בענינים אלה: "הנני נותן לו את בריתי שלום!" ויקויים הנאמר בברכת כהנים "וישם לך שלום", ואומר בעל הטורים בפרשתנו "**שלום**" בגימטריא – "זהו משיח!" מ"ד ממ"ש נאו! (מגליון 118)

בהמשך לזה, הננו מביאים דברים שכתב הרב ע"ה בדיוק לפני שלוש שנים, בעקבות מאורעות שאירעו באותה תקופה – המו"ל

קול זעקה גדולה ונמרצה!

על אנ"ש החוב לפרסם כעת, ובפרט על רבני חב"ד, שהעצה והתנאי הכתובים בתורה לשמירת ה' עלינו היא הזהירות בצניעות, כמו שנאמר: "כי הוי' אלקיך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת אויביך לפניך, והי' מחנך קדוש, ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחרריך", וצריכים לתקן לכל לראש במקומנו שלא תהי' ח"ו פירצה אפילו קטנה בגדר הצניעות.

ואולי פירצה קטנה גרועה מגדולה, כי מפירצה גדולה ח"ו אף א' לא ילמד, אבל בפירצה קטנה חברך חב"ד אית ל', ולומדים ויכול להביא לפירצה גרועה יותר.

והחובה על רבני חב"ד לכנס ולהזעיק את אנשי חב"ד בקול **זעקה גדולה ונמרצה!** שהפריצות היא כמו אש מתלקחת שמכלה יותר ויותר שטחים, ואם לא זועקים אז האש מתפשטת ומכלה.